

[Hauge.]

i 1936 omtrent 200 Mill. Kr. mindre, ja, jeg kan sige over 200 Mill. Kr. mindre end i 1929.

Men endnu værre for os er det, at Priserne ikke har været væsentligt højere i 1936 end i 1932 for en meget betydelig Del af Varerne. Jeg skal saaledes nævne, at Smørprisen, saa vidt jeg erindrer, var lavere i November 1936, end den var i November 1932, og sammenligner man Ægpriserne i Begyndelsen af 1937 med Ægpriserne i 1932, er Forholdet ogsaa dette, saa vidt jeg erindrer, at Ægpriserne var højere i 1932, end de var nu i Begyndelsen af 1937. Kreaturpriserne var lavere i 1932, end de er nu, men man maa ved Bedømmelsen af dette Forhold erindre sig, at det just var i 1932 og det efterfølgende Aar 1933, at vor Kreatureksport helt brød sammen, saaledes at Indtægten af Kreatureksporten daledede fra i 1929 at have en Værdi af 88½ Mill. Kr. til i 1932 kun at have en Værdi af 23¼ Mill. Kr. og i 1933 endda kun en Værdi af 18¾ Mill. Kr. Kun Baconpriserne er gaaet op siden 1932, men man maa her erindre, at Baconeksporten er kontingenteret og faktisk er blevet halveret, hvad Kvantiteten angaar.

Eksportmæssigt er Danmark, som her paavist, paa afgørende Vis helt anderledes og langt vanskeligere og ringere stillet, end vort Naboland Sverige er. Det er derfor alene af den Grund helt urimeligt at paastaa, at Sverige kan danne Forbillede for os, naar Talen er om at handle med Udlandet. Sveriges Eksportvarer er eftertragtede til stigende og til meget høje Priser. Og Sverige producerer disse sine Eksportvarer uden at have nødig at importere udenlandske Raastoffer til Produktionen af sine Hovedeksportvarer. Danske Eksportvarer er ikke eftertragtede i Udlandet. De er tværtimod kontingenterede og udsat for Diskriminering ved Anvendelse af Told, der ikke rammer vore værste Konkurrenter. Vore Varer kan derfor for Hovedpartens Vedkommende kun eksporteres til lave Priser, undertiden saa lave, at Producenterne her i Danmark paastaar, at de ikke faar Dækning for Produktionsomkostningerne; og til Produktionen af disse vore Landbrugseksportvarer skal vi, som jeg allerede har sagt, importere Mængder af udenlandske Raastoffer, og disse Raastoffer er i hvert Fald i Øjeblikket saa kostbare som ingen Sinde før i mange Aar.

Jeg gør dette op, fordi jeg tror, det er nyttigt at sætte Tingene paa Plads, for at ikke fuldkomne Misforstaaelser skal brede sig og forgifte Forholdet mellem to Nabo-

lande. Alt det, jeg her har fremført, burde de kære Naboskribenter og Raadgivere egentlig vide, og i hvert Fald burde de gøre sig bekendt dermed, inden de gav sig til at give os Raad og fortælle os, at vi er dumme i vore Dispositioner. En Undskyldning har de naturligvis deri, at Oppositionen her i Landet fournerer dem med det, som de krammer ud som højeste nationaløkonomiske Visdom over for en paastaaet enfoldig Regering og Rigsdag i Danmark. Men de paagældende burde alligevel være indsigtfulde nok til at skelne Opposition og mere eller mindre ansvarsløs politisk Agitation fra den Realpolitik, som nødvendigvis maa føres i Danmark, ganske uden Hensyn til, hvilken Del af Befolkningen der har Ansvaret, medmindre man vilde se vort Land bogstavelig talt styrtet ud i økonomisk Nød og Elendighed.

Men Eksporten er kun den ene Del af et Lands Erhvervsliv. Importen kommer navnlig ved Bedømmelsen af de Forhold, der her er Tale om, i særlig Betragtning. Gang efter Gang møder vi den ganske urigtige Paastand, at det kun er Danmark, der importregulerer haardhændet og urimeligt og unødigt; men som jeg allerede har sagt, er denne Paastand urigtig. Jeg behøver kun at nævne Tyskland for at føre Bevis for, at andre Lande gaar langt skrapere til Værks, end Danmark gør. I Tyskland møder man baade den direkte og den indirekte Importregulering. Mange andre Stater praktiserer det samme under forskellige Former efter hvert Lands specielle Behov. Men det rigtige er, at Danmark hovedsagelig anvender den direkte Importregulering, hvorimod, som jeg allerede har sagt, vort Naboland Sverige hjælper sig med den indirekte, det vil sige hjælper sig med sine Toldsatser, og noget tilsvarende gør andre Lande, ogsaa Norge.

Jeg skal ikke her fremføre mange Eksempler derpaa, dels fordi en Sammenligning er vanskelig som Følge af de forskellige Toldloves uensartede Opbygning, og dels fordi Tiden ikke tillader at komme dybt ind paa de forskellige Landes Toldlovgivning. Jeg skal dog anføre enkelte slaaende Eksempler.

Import af Oksekød er i Norge belastet med en Told af 54 Øre pr. kg, i Sverige med 7 Øre pr. kg, i Tyskland med 100 Pf. pr. kg. Naar vi hertil lægger Veterinærforholdsregelen, kan vi sige os selv, hvad saadanne Toldsatser betyder. Rug er i Tyskland belastet med 20 Pf. Told pr. kg, i Sverige med 3,7 Øre pr. kg. Friske Æbler, som der har været saa megen Strid om her i Landet,